12 X-36 г.

Гоженково.

Бой, моя безгранично
щастие, мой ангел! Прозвънтя
ла, отрезтра дадеше да ми по
пуст на Вирона и оставих
екзо на едната неуютен ъгъл
лесно да се нося в сърцето ми
на тревоги, болки в болки.
Бой, не знаем ли колко е обичан
Бой, спомняш ли си за волтови
тия душа е сроден колко стра
шно, а е болезнено в копнеж на
добрини, на дните?
Спомняш ли си за волтова, кой
то радуваше прозрачна свобода
а душата ми е замъгена
в ръцете на страшния?
Спомняй си Бой...
Спомняй си... и помни ли дали
утрото си сърце, изпълнено с
неизразима мъка и тъга